



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové ve věci

žalobkyně: **AGROS farmy morava s.r.o.**, IČO 49435141
sídlem Jungmannova 1337/28, 697 01 Kyjov
zastoupená advokátkou Mgr. Jitkou Špilkovou
sídlem Lesnická 787/10, 613 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2019, č. j. MZP/2018/560/406,
č. ev. ENV/2019/3344, sp. zn. ZN/MZP/2018/560/257,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 11. 1. 2019, č. j. MZP/2018/560/406, sp. zn. ZN/MZP/2018/560/257, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 20 071,90 Kč, ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně Mgr. Jitky Špilkové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 14. 3. 2019 domáhala u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 11. 1. 2019, č. j. MZP/2018/560/406, č. ev. ENV/2019/3344, sp. zn. ZN/MZP/2018/560/257 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný změnil výrok I. rozhodnutí České inspekce

životního prostředí, oblastního inspektorátu Brno (dále též jen „ČIŽP“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 11. 2017, č. j. ČIŽP/47/2017/4503 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Česká inspekce životního prostředí výrokem I. prvostupňového rozhodnutí rozhodla, že žalobkyně se dopustila správního deliktu tím, že v rozporu s § 7 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“): *„Dřeviny jsou chráněny podle tohoto ustanovení před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější nebo ochrana podle zvláštních předpisů“* a § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny: *„Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.“* v období leden – únor roku 2017
 - vykácela na pozemku p.č. 2441 v k.ú. Vedrovice podél půdního bloku 5804 zapojený porost dřevin na ploše 450 m², 45 m², 60 m², 390 m² a 100 m²,
 - vykácela na pozemku p.č. 2054 v k.ú. Vedrovice podél půdního bloku 7702/17 zapojený porost dřevin na ploše 496 m²,
 - poškodila 9 kusů třešní podél komunikace 432 Kyjov – Milotice (pozemek p.č. 3051/1 v k.ú. Kyjov a 605/4 v k.ú. Skoronice),
 - a kolem PB 2703 v k.ú. Kyjov poškodila či pokácela dřeviny bez příslušného povolení ke kácení dle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Kácení bylo provedeno na ploše cca 3000 m², současně zde došlo k poškození 3 akátů řezem o průměru řezných ploch 26 cm, 26 a 17 cm a 26 cm, pokácení javoru o průměru 49 cm, akátu 39 cm, akátu 44 cm, ořezu akátu 33 cm, pokácení javoru 42 cm, poškození javoru řezem 35, 43 a 37 cm, pokácení javoru o průměru 50 cm, poškození javoru řezem o průměru 25 a 20 cm, poškození javoru řezem o průměru 24 cm, poškození javoru řezem o průměru 33 cm, pokácení javoru o průměru 47 a 54 cm, poškození javoru řezem o průměru 45 a 33 cm. Celkem zde došlo k poškození 10 ks dřevin a pokácení 8 ks dřevin vyžadujících rozhodnutí o povolení ke kácení.
3. Za uvedený správní delikt byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 80 000 Kč. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí byla žalobkyni uložena povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
4. Žalobkyně proti prvostupňovému podala dne 11. 12. 2017 odvolání, na jehož základě žalovaný napadeným rozhodnutím změnil výrok I. prvostupňového rozhodnutí tak, že žalobkyně se dopustila správního deliktu tím, že v rozporu s ust. § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny v období leden až únor 2017
 - vykácela na pozemku dle KN p.č. 2441 v k.ú. Vedrovice podél půdního bloku 5804 zapojený porost dřevin na ploše 450 m², 45 m², 60 m², 390 m² a 100 m²,
 - vykácela na pozemku dle KN p.č. 2054 v k.ú. Vedrovice podél půdního bloku 7702/17 zapojený porost dřevin na ploše 496 m².
5. Za uvedený správní delikt byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 40 000 Kč. Ve zbytku odvolací orgán prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Obsah žaloby

6. Ke správnímu deliktu vykácení zapojeného porostu dřevin na pozemku p. č. 2441 k.ú. Vedrovice žalobkyně namítala, že kácení porostu nebylo žalobkyni prokázáno. Správní orgány vycházely pouze ze skutečnosti, že předmětný pozemek p. č. 2441 sousedí s půdním blokem, který žalobkyně užívá k zemědělské činnosti a ze skutečnosti, že žalobkyně prováděla odstraňování výhonů náletových dřevin na okrajích pozemku p. č. 2444 v k. ú. Vedrovice. Výpovědi svědků nepotvrdily, že by žalobkyně kácení na pozemku p. č. 2441 prováděla; jiné důkazy, z nichž by vyplývala vina žalobkyně, se ve správním spise nenachází. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal ani námitku žalobkyně, že kácení na p. č. 2441 provedl jiný subjekt.
7. Ke správnímu deliktu vykácení zapojeného porostu dřevin na pozemku p. č. 2054 v k.ú. Vedrovice, žalobkyně uvedla, že v trestním řízení vedeném Okresním soudem ve Znojmě, v němž byl dne 12. 10. 2017 vydán zprošťující rozsudek č. j. 1T 82/2017 – 171, nebylo prokázáno, že by žalobkyně prováděla jakékoli kácení na pozemku p. č. 2054. Žalobkyně nesouhlasí s argumentací žalovaného, že předmětem trestního řízení bylo vykácení a odvoz 9 kusů dřevin, zatímco ČIŽP šetřila kácení zapojeného porostu dřevin na ploše 496 m². Upozornila, že plocha 496 m² byla tvořena právě 9 kusy dřevin, které měly být údajně vykáceny žalobkyní – z pohledu žalobkyně se tak jedná o jeden a tentýž předmět řízení. Z výpovědí svědků provedených v trestním řízení vyplynulo, že žalobkyně prováděla v dané lokalitě pouze odstraňování výhonů náletových dřevin, a to pouze na pozemku p. č. 2097 v k. ú. Vedrovice.
8. Žalobkyně navrhla, aby soud žalobou napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě rekapituloval průběh správního řízení, setrval na napadeném rozhodnutí a odkázal na jeho odůvodnění.
10. K *prvnímu žalobnímu bodu* vysvětlil rozdíl mezi odstraněním dřevin a odstraněním výhonů. Uvedl, že správní spis obsahuje 12 fotografií pořízených na pozemku p. č. 2441, z nichž je jednoznačně patrné, že byly odstraněny všechny dřeviny a vznikly plochy bez jakéhokoli dřevnatého porostu. V napadeném rozhodnutí žalovaný vyvozoval odpovědnost žalobkyně nejen z pořízené fotodokumentace, ale i z výpovědí svědků učiněných před ČIŽP a podpůrně i z výpovědí svědků při hlavním líčení konaném u Okresního soudu ve Znojmě či před orgány Policie ČR a vycházel rovněž z rozsudku Okresního soudu ve Znojmě č.j. 1 T 82/2017-171 ze dne 12. 10. 2017 (dále jen „rozsudek Okresního soudu ve Znojmě“). Podle žalovaného svědek J. H. potvrdil, že pracoval i ve Vedrovicích, vlastní kácení neprováděl a z místa kácení pokácené dřeviny toliko vytahoval a čistil, pracoval pouze s nakladačem, svědek O. K. potvrdil, že v předmětné lokalitě nekácel, na místo přijel, až když bylo kácení ukončeno a pracoval tam pak jako obsluha manipulátoru, svědek M. K. potvrdil, že kácel na obou lokalitách ve Vedrovicích a konkretizoval, že většinou kácel on sám. Hovořil o kácení i ořezu, teprve po doplnění Ing. H., že se jednalo pouze o zkrácení výhonů náletových dřevin zasahujících do pole, tomuto přisvědčil. Žalovaný má za to, že se rovněž vypořádal s žalobkyní namítanou možností kácení zcela jiným subjektem odlišným od žalobkyně. ČIŽP nezaznamenala, že by v daném místě proběhlo jakékoli živelné kácení, které by bylo způsobeno různými občany, a že pokácená dřevní hmota neměla pro běžného občana žádný význam, neboť se nehodila k vytápění. Navíc, pokud by kácení provedla jakákoli jiná osoba než žalobkyně, neuklízela by po sobě

celou plochu, nevyřezala by kromě stromků i keře, ale odvezla by hodnotné dříví a klest by ponechala na místě.

11. K *druhému žalobnímu bodu* žalovaný konstatoval, že i v tomto případě vycházel z dokumentace pořízené ČIŽP na místě. Ve správním spise je založeno několik fotografií dokumentujících stav pozemku po provedeném kácení, z nichž je beze vší pochybnosti zřejmé, že i při tomto kácení došlo k odstranění všech dřevin, celého dřevního porostu vč. keřů, jako tomu bylo v případě kácení na pozemku p.č. 2441, a to do vzdálenosti 3-4 m od polí obhospodařovaných žalobkyní. Žalovaný následně citoval části z výpovědí svědků, a to J. H., J. H., M. K., O. K., R. J., R. J. Žalovaný rovněž poukázal na rozsudek Okresního soudu ve Znojmě, z něhož je zřejmé, že Ing. H. byl zproštěn návrhu na potrestání pro skutek spočívající v tom, že měl dát příkaz svým zaměstnancům k pokácení 9 ks vzrostlých stromů na parcele p.č. 2054 v k.ú. Vedrovice. Upozornil, že Okresní soud ve Znojmě měl za prokázané, že pracovníci žalobkyně káceli na parcele p.č. 2054 pouze náletové dřeviny, nikoli vzrostlé stromy. Z výpovědí svědků uskutečněných před ČIŽP má žalovaný za to, že na pozemku p.č. 2054 v k.ú. Vedrovice odstranili pracovníci žalobkyně na příkaz Ing. H. zapojený porost dřevin v rozsahu 496 m², přičemž k danému kácení si žalobkyně neobstarala povolení.
12. Žalovaný je přesvědčen o správnosti a věrohodnosti zjištěného skutkového stavu, že to byla právě žalobkyně, kdo provedla odstranění zapojeného porostu dřevin na předmětných pozemcích, aniž by si k tomu vyžádala souhlasné rozhodnutí příslušného orgánu ochrany přírody. Nebyl tak dán jakýkoli prostor pro uplatnění zásady in dubio pro reo i ve vztahu ke kácení na pozemcích dle KN p.č. 2441 a p.č. 2054 v k.ú. Vedrovice.
13. Žalovaný shrnul, že napadené rozhodnutí ani rozhodnutí prvostupňové není v rozporu s právními předpisy ani není věcně nesprávné či nepřezkoumatelné a navrhl, aby soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.

IV. Jednání před soudem

14. Při jednání konaném dne 16. 2. 2022 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
15. Zástupkyně žalobkyně stručně rekapitulovala podanou žalobu. Zdůraznila, že správní orgány při rozhodování vycházeli pouze ze skutečnosti, že dané pozemky sousedí s pozemky obhospodařovanými žalobkyní. Trestní řízení před Okresním soudem ve Znojmě kácení dřevin žalobkyní na pozemku p.č. 2054 v k.ú. Vedrovice vyloučilo. Jednatel žalobkyně Ing. H. opakovaně potvrdil, že žádný pokyn ke kácení nikdy nedal, což bylo prokázáno i v trestním řízení.
16. Žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a obsah svého vyjádření k podané žalobě. Konstatoval, že k prokázání viny žalobkyně existuje dostatek důkazů (fotodokumentace, výpovědi svědků). Dále zdůraznil, že předmět trestního řízení byl od předmětu správního řízení odlišný.
17. K tomu jednatel žalobkyně konstatoval, že v rámci trestního řízení se řešila totožná lokalita. Bylo přitom prokázáno, že jednatel žalobkyně žádný pokyn ke kácení nedal a že pracovníci žalobkyně nic nekáceli, pouze ořezávali náletové dřeviny na okrajích obdělávaných polí, tedy pracovali pouze na pozemcích žalobkyně.

18. K dotazu soudu, z čeho žalovaný dovozuje, že se předmět trestního řízení od předmětu správního řízení ve vztahu k pozemku na p.č. 2054 v k.ú. Vedrovice liší, a kde se nachází zapojený porost dřevin o rozloze 496 m² na p.č. 2054, jakož i zapojené porosty dřevin o rozloze 450 m², 45 m², 60 m², 390 m² a 100 m² na p.č. 2441, žalovaný uvedl, že na položené otázky nedokáže odpovědět, přičemž ani na základě obsahu správního spisu nedokáže zapojené porosty dřevin, který měly být pokáceny, na pozemku p.č. 2054 a p.č. 2441 v k.ú. Vedrovice blíže identifikovat a lokalizovat.
19. Zástupkyně žalobkyně závěrem navrhla, aby soud žalobě vyhověl. Zdůraznila, že přesně za tentýž skutek, jako byl předmětem správního řízení, byl jednatel žalobkyně rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě obžaloby zproštěn. Rovněž poukázala na to, že žalovaný nebyl schopen specifikovat, kde se zapojené porosty dřevin na předmětných pozemcích nacházejí.
20. Žalovaný závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl, neboť vina žalobkyně je ze správního spisu seznatelná. Podle žalovaného není rozhodující, kde přesně se zapojené porosty dřevin na předmětných pozemcích nacházejí.
21. Důkaz správním spisem, který obsahuje rovněž rozsudek Okresního soudu ve Znojmě, soud neprováděl, neboť ze správního spisu soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vychází.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

22. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů /dále jen „s. ř. s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
23. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
24. V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 7 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny *„Dřeviny jsou chráněny podle tohoto ustanovení před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější nebo ochrana podle zvláštních předpisů“.*

Podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny *„Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.“*

Podle §1 písm. a) vyhlášky č. 89/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 89/2013 Sb.“) *„Pro účely této vyhlášky se rozumí zapojeným porostem dřevin soubor dřevin, v němž se nadzemní části dřevin jednoho patra vzájemně dotýkají, prorůstají nebo překrývají, s výjimkou dřevin tvořících stromořadí, pokud obvod kmene jednotlivých dřevin měřený ve výšce 130 cm nad zemí nepřesahuje 80 cm; jestliže některá z dřevin v souboru přesahuje uvedené rozměry, posuzuje se vždy jako jednotlivá dřevina“.*

25. Městský soud nejprve hodnotil, zda žalobou napadené rozhodnutí obстоjí z hlediska přezkoumatelnosti.
26. Přestože žalobkyně výslovně nenamítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, je třeba připomenout, že otázku přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí zkoumá soud z úřední povinnosti. K uvedenému je třeba dodat, že pokud krajský soud přezkoumá rozhodnutí správního orgánu, které je nepřezkoumatelné, zatíží vadou nepřezkoumatelnosti i svůj rozsudek (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 6. 2007, čj. 5 Afs 115/2006-91, či ze dne 28. 1. 2009, čj. 1 As 110/2008-99).
27. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat.
28. Soud poukazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, podle které nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31 Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS).
29. Za nesrozumitelné lze příkladmo považovat správní rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24); rozpor výroku s odůvodněním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS), případ, kdy výrok nemá oporu v zákoně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č. j. 6 A 63/93-22).
30. Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64).
31. V projednávané věci žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl takto:
32. „Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se výrok I. rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Brno, č.j.: ČIŽP/ 47/2017/4503, ze dne 23.11.2017

mění

a zní:

Účastník se dopustil správního deliktu tím, že v rozporu s ustanovením § 7 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů („*Dřeviny jsou chráněny podle tohoto ustanovení před poškozováním a ničením, pokud se na ně nevztahuje ochrana přísnější nebo ochrana podle zvláštních předpisů*“) a s ustanovením § 8 odst. 1 téhož zákona („*Ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin*“) v období leden až únor 2017:

- vykácel na pozemku dle KN p.č. 2441 v k.ú. Vedrovice podél půdního bloku 5804 zapojený porost dřevin na ploše 450 m², 45 m², 60 m², 390 m² a 100 m²,

- vykácel na pozemku dle KN p.č. 2054 v k.ú. Vedrovice podél půdního bloku 7702/17 zapojený porost dřevin na ploše 496 m².

Za výše uvedený správní delikt se společnosti AGROS farmy morava s.r.o., se sídlem Jungmannova 1337/28, 697 01 Kyjov, IČ: 49435141, ukládá podle ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb.

pokuta ve výši 40 000,- Kč

(slovy: čtyřicet tisíc korun českých).

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Brno, č.j.: ČIŽP/47/2017/4503, ze dne 23.11.2017, ve zbytku

potvrzuje.“

33. Obecně platí, že výrok o přestupku či jiném správním deliktu se skládá z deklaratorní části rozhodnutí, tedy té části, v níž je potvrzeno a popsáno protiprávní jednání subjektu a současně a neoddělitelně z části konstitutivní, v níž je autoritativně uloženo sankční opatření za specifikované jednání.
34. V deklaratorní části musí výrok o přestupku obsahovat mj. popis konkrétního jednání, za které byl účastník postižen, tak, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným. Městský soud připomíná, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 241/2015 - 41, bod 37, vyslovil, že „*v zájmu právní jistoty obviněného musí být skutek ve výroku rozhodnutí správního orgánu popsán dostatečně určitě, aby nebyl zaměnitelný s jiným skutkem. V tomto smyslu slouží výrok rozhodnutí ústavní hodnotě právní jistoty a je klíčovou normativní částí rozhodnutí. Zároveň je třeba trvat na tom, aby zahrnoval vedle popisu skutku i všechny další okolnosti, které jsou rozhodné pro subsumpci daného skutku pod konkrétní skutkovou podstatu přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009 - 65). Je totiž nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen, což lze zaručit jen konkretizací údajů obsahujících popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS, srov. rovněž rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013, č. j. 1 As 180/2012 - 43, nebo ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014 - 39).*“

35. S ohledem na ustálenou judikaturu správních soudů je nutno trvat na splnění požadavku nezaměnitelnosti s jiným skutkem, a to zpravidla uvedením vlastního jednání delikventa, místa, času a způsobu spáchání deliktu (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2013, č. j. 7 Afs 59/2013 - 35), stejně jako na vymezení toho, jakým způsobem postihovaný skutek naplnil jednotlivé znaky skutkové podstaty (viz rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 As 7/2009 - 66, č. 1975/2010 Sb. NSS).
36. V nyní projednávané věci dospěl soud k závěru, že žalobou napadeného rozhodnutí nemůže z hlediska požadavků na přezkoumatelnost obstát.
37. Ze správního spisu, jakož i z odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí, vyplynulo, že po oznámení o zahájení kontroly žalobkyně byla terénní část kontroly správním orgánem I. stupně uskutečněna dne 9. 3. 2018 mj. za účasti Ing. I. H., jednatele kontrolované osoby. Předmětem kontroly bylo prošetření podnětu upozorňujícího na provedení likvidace souvislého porostu na pozemcích dle KN p.č. 2441 (o rozloze 1874 m²) a p.č. 2443 (o rozloze 654 m²) v k.ú. Vedrovice a p.č. 4601 (o rozloze 3178 m²) v k.ú. Moravský Krumlov.
38. Ze Záznamu o provedení kontrolních úkonů č. j. ČIŽP/47/OOP/1702749.002/17/BPL ze dne 10. 3. 2017 bylo zjištěno, že na pozemku dle KN p.č. 2441 v k.ú. Vedrovice (mylně ČIŽP označen jako pozemek p.č. 2241, správně bylo p.č. označeno v protokolu o kontrole) došlo k vykácení dvou ploch tvořených převážně trnkami o velikosti cca 850 m² a cca 700 m², na ploše 850 m² dále k ořezu dubu (odstraněno bylo 6 větví o průměru 10-26 cm na prvním kmenu, 4 větví o průměru 10-25 cm na druhém kmenu a 2 větví o průměru 10-20 cm na třetím kmenu), na menší ploše došlo k pokácení jedné dřeviny – trojkmene dubu o průměru na pařezu 34, 30 a 17 cm (náhradní průměr byl vypočítán dle metodiky AOPK - Oceňování dřevin rostoucích mimo les, stanoven na 41 cm).
39. Ve vztahu k pozemku dle KN p.č. 2441 v k.ú. Vedrovice není z odůvodnění napadeného rozhodnutí ani z obsahu spisového materiálu vůbec zřejmé, jak správní orgány dospěly ke zjištění, že žalobkyně vykácela na pozemku dle KN p.č. 2441 podél půdního bloku 5804 zapojený porost dřevin právě na ploše 450 m², 45 m², 60 m², 390 m² a 100 m².
40. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 13 „Z „Protokolu o kontrole“ konané dne 9.3.2017 vyplývá, že na pozemku dle KN p.č. 2441 v k.ú. Vedrovice došlo k vykácení dvou ploch porostu dřevin, jejichž velikost inspekce odhadla na cca 850 m² a cca 700 m². Při následném zaměření s využitím aplikací dostupných na www.cuzk.cz, www.mapy.cz a www.google.cz inspekce rozčlenila plochy na drobnější části – u plochy odhadované na 850 m² na 450 m², 45 m² a 60 m² a u odhadnuté plochy 700 m² ji rozčlenila na 390 m² a 100 m². Celkově vykácená plocha porostu se tak dle inspekce pohybuje v rozmezí 1045 m² až 1550 m², přičemž je vykácená plocha rozdělena do dvou až pěti ploch menších. Při stanovení rozlohy vykáceného porostu na daném pozemku inspekce vzala v potaz námitky odvolatele týkající se vykácené plochy a svůj původní odhad upravila. Ing. H. konstatoval, že kontrolovaná osoba předmětné kácení neprovedla.“
41. Jestliže dne 9. 3. 2017 proběhla za účasti ČIŽP i jednatele žalobkyně terénní část kontroly, kde ČIŽP na místě samém zjistila, že na pozemku dle KN p.č. 2441 v k.ú. Vedrovice došlo k vykácení dvou ploch tvořených převážně trnkami o velikosti cca 850 m² a cca 700 m², je v rozporu se zásadami logiky, aby následně s využitím aplikací dostupných na www.cuzk.cz, www.mapy.cz a www.google.cz, které neodráží aktuální stav, byla plocha, na níž mělo dojít k vykácení dřevin, rozčleněna na drobnější části. Koná-li se ve věci terénní část kontroly,

není možné, aby správní orgány v odůvodnění rozhodnutí uzavřely, že celkově vykácená plocha porostu „se pohybuje v rozmezí 1045 m² až 1550 m², přičemž je vykácená plocha rozdělena do dvou až pěti ploch menších“ a do výroku rozhodnutí zvolili bez srozumitelného důvodu náhodně některou z variant. Objasnění nesrozumitelného postupu správních orgánů nepřineslo ani konstatování žalovaného, že „Při stanovení rozlohy vykáceného porostu na daném pozemku inspekce vzala v potaz námitky odvolatele týkající se vykácené plochy a svůj původní odhad upravila.“ Z napadeného rozhodnutí ani ze správního spisu není zřejmé, jaké konkrétní „námitky odvolatele týkající se vykácené plochy“ měl žalovaný na mysli, když žalobkyně v řízení setrvala tvrdila, že žádný porost na pozemku p.č. 2441 nekácela. Vyplývá to ostatně i z poslední věty citovaného odstavce na straně 13 napadeného rozhodnutí, kde je výslovně uvedeno: „Ing. H. konstatoval, že kontrolovaná osoba předmětné kácení neprovedla“. Totéž je ostatně konstatováno např. i v Záznamu o provedení kontrolních úkonů č. j. ČIŽP/47/OOP/1702749.002/17/BPL ze dne 10. 3. 2017, podle nějž Ing. H. inspekci sdělil, že ze strany kontrolované osoby žádné kácení provedeno nebylo.

42. Součástí správního spisu je rovněž Protokol o hlavním líčení ze dne 10. 8. 2017 v trestní věci vedené Okresním soudem ve Znojmě pod č.j.: 1 T 82/2017 proti Ing. I. H. pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Předmětem trestního řízení bylo projednání skutku spočívajícího v tom, že dal Ing. H. svým podřízeným zaměstnancům příkaz k vykácení a následnému odvozu dřevin, a to 4 ks habrů a 5 ks dubů na parcele dle KN p.č. 2054 v k.ú. obce Vedrovice v místech zvaných „Pod Lipou“ v blíže neustanovené době od 20. 1. 2017 do 15. 3. 2017, čímž obci Vedrovice způsobil škodu ve výši 6 500 Kč. Ve správním spise je rovněž založen rozsudek Okresního soudu ve Znojmě v dané trestní věci ze dne 12. 10. 2017, kterým byl Ing. H. zproštěn návrhu na potrestání, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal. K rozsudku Okresního soudu ve Znojmě ve vztahu ke skutku na p.č. 2054 žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 8 konstatoval, „že projednávaného případu ve správním řízení se netýká vykácení a odvoz 9 ks dřevin, na daném místě inspekce šetřila kácení zapojeného porostu dřevin na ploše 496 m²“. Na základě jakých skutečností žalovaný k tomuto závěru dospěl, když žádné takové v řízení evidentně ani nezjišťoval, se však již z odůvodnění napadeného rozhodnutí nepodává a není to patrné ani z obsahu správního spisu. Žalovaný nebyl schopen tento svůj závěr vysvětlit ani v průběhu jednání před soudem, stejně tak nebyl schopen ani podle obsahu správního spisu a v něm založených podkladů konkretizovat, v kterých konkrétních částech parcel p. č. 2441 a p. č. 2054 se nacházejí zapojené porosty dřevin, jež měla žalobkyně vykácet. Výrok napadeného rozhodnutí tak nemá oporu ve spisovém materiálu, neboť není zřejmé, jakým konkrétním způsobem, v jakém rozsahu a na jakém místě mělo ke spáchání skutku dojít. Soud ani ve spojení s obsahem spisového materiálu nebyl schopen tyto podstatné okolnosti zjistit, když spisový materiál postrádá jakýkoli podklad (mapu, nákres, GPS souřadnice, geodetické zaměření), z něhož by bylo možno ověřit splnění požadavku nezaměnitelnosti s jiným skutkem.
43. Zbývající žalobní námitky týkající se nesprávně zjištěného skutkového stavu a hodnocení důkazů, neboť s ohledem na zjištěnou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí by takový postup z povahy věci byl předčasný. Městský soud zdůrazňuje, že správní soudnictví je založeno na kasačním principu. Správní soud není v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. soudem nalézacím, nýbrž přezkumným.

VI. Závěr a náklady řízení

44. Vzhledem k tomu, že výrok napadeného rozhodnutí je rozporný s odůvodněním, jakož i vzhledem k tomu, že žalovaný činil závěry o skutečnostech v řízení nezjišťovaných, městskému soudu nezbylo než v intencích shora uvedené konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, napadené rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost (§ 76 odst. 1 písm. a), c) s. ř. s.) a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
45. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalobkyně, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do rukou její zástupkyně na nákladech řízení částku 20 071,90 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Výše nákladů řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], z odměny za zastoupení advokátem v rozsahu tří úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast na jednání) po 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, včetně tří režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), dále náhrady nákladů cestovného za cestu k jednání Brno – Praha a zpět osobním automobilem Mazda CX 30 ve výši 2 909 Kč (celkem 420 km při sazbě náhrady 4,70 Kč za km, ceně pohonných hmot 37,10 Kč za l a průměrné spotřebě dle TP 6 l/100 km) a náhrady nákladů za promeškaný čas v rozsahu 10 krát 100 Kč. Jelikož zástupkyně žalobkyně doložila, že je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 2 962,90 Kč odpovídající této dani. Náhradu za zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě soud žalobkyni nepřiznal, neboť žalobkyně nebyla se svým návrhem úspěšná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. února 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu